

عنوان مقاله:

رفع ابهام از گزارش اصلاحی در رویه قضایی

محل انتشار:

فصلنامه رای (مطالعات آرای قضایی)، دوره 10، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فرید صحرایی - قاضی دادگستری، کارشناسی ارشد حقوق مالکیت فکر، دانشگاه قم، قم، ایران

جواد جمشیدی - قاضی دادگستری

خلاصه مقاله:

مطابق مقررات قانون آیین دادرسی مدنی طرفین در هر مرحله از دادرسی می توانند دعوی خود را با سازش خاتمه دهند و پس از حصول سازش میان طرفین، دادرس براساس سازش نامه ای که بر مفاد آن توافق کرده اند، اقدام به صدور گزارش اصلاحی می نماید. چنانچه در گزارش اصلاحی که دادرس صادر کرده ابهامی وجود داشته باشد، چگونگی رفع ابهام از آن در قوانین موضوعه مسکوت مانده و قانون گذار احکام خاصی در این رابطه مقرر ننموده است. امری که موجب ایجاد مانع بر اجرای گزارش اصلاحی شده و تمامی مزایای ارزشمند این عمل را با مشکل مواجه خواهد ساخت. در رابطه با چگونگی رفع ابهام نظرات متفاوتی ممکن است ارائه شود که عبارت اند از: رفع ابهام براساس محتویات پرونده، دعوت طرفین در راستای رفع ابهام، برداشت دادرس از سازش نامه و عدم قابلیت اجرای گزارش اصلاحی. به نظر می رسد که دادرس باید مراحل را در راستای رفع ابهام رعایت نماید. ابتدا با مذاقه در محتویات پرونده از جمله سازش نامه میان طرفین، اقدام به رفع ابهام کند و در صورتی که رفع ابهام ممکن نبود، طرفین را دعوت و اراده آنان را کشف نماید. در انتها چنانچه رفع امکان میسر نشد، گزارش اصلاحی را فاقد وصف اجرایی اعلام کند. باری این مقاله با روشی تحلیلی توصیفی ضمن ذکر ارائه دو نمونه از گزارش اصلاحی مبهم در رویه قضایی و تشریح ماهیت و اوصاف مهم آن چگونگی رفع ابهام از گزارش اصلاحی را بررسی خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

گزارش اصلاحی، سازش، ابهام، صلح، رای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1418166>

